

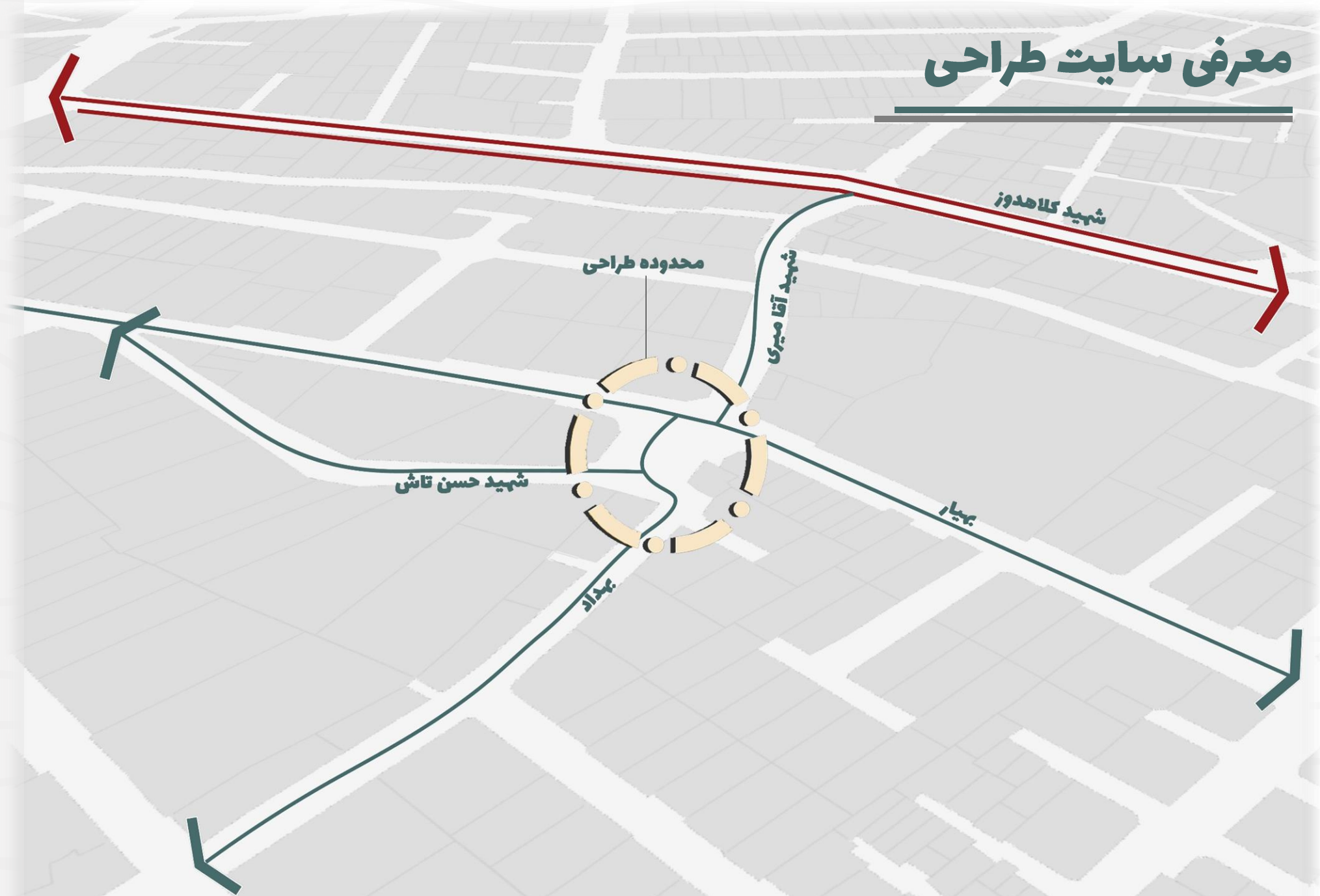
بازطراحی گذر بهداد

معرفی سایت طراحی

سایت طراحی در منطقه ۳ شهرداری تهران، در شمال محله دروس در تقاطع خیابان‌های بهیار، بهداد، و آقامیری واقع شده است. این محدوده با خیابان کلاهدوز (دولت) در شمال، خیابان پاسداران در شرق، و خیابان وارسه در غرب هم‌جوار است. خیابان بهیار به موازات خیابان کلاهدوز قرار دارد و خیابان‌های بهداد و آقامیری از آن منشعب می‌شوند.

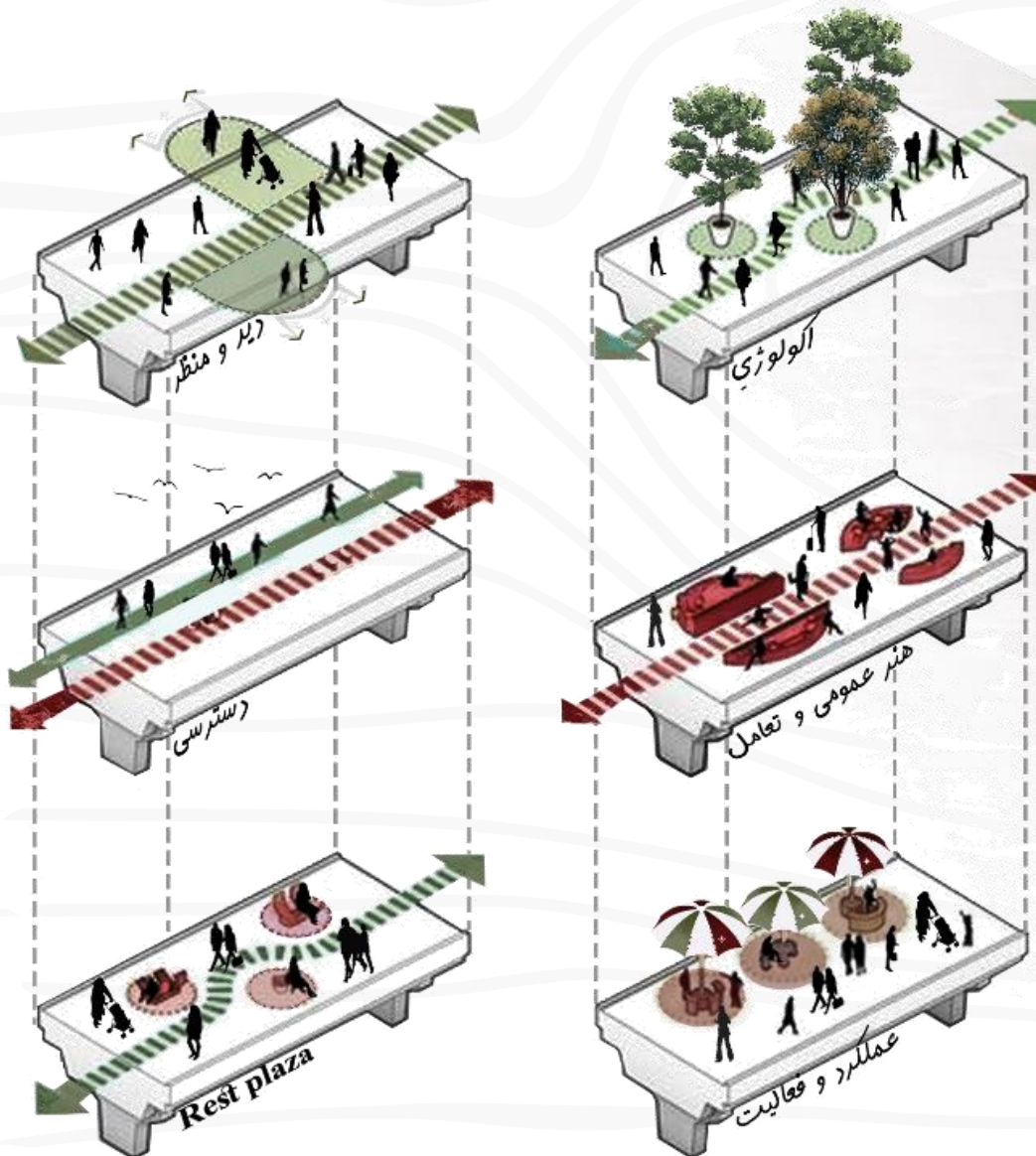
با توجه به بافت مسکونی و خیابان‌بندی منظم این محدوده، طراحی‌گذار در این منطقه می‌تواند با در نظر گرفتن نیازهای ساکنان و توجه به اصول شهرسازی صورت گیرد.

فضای تعامل

فضای مکث

□ برقراری پیوستگی فضایی با محوریت فضاهای مکث و حرکت

تطبيق کلی ایده با سایت

- سطوح آینه‌ای؛
افزایش زیبایی بصری، انعکاس نور
و محیط

- فرم‌های منحنی و نرم؛ القای
حس حرکت و پویایی

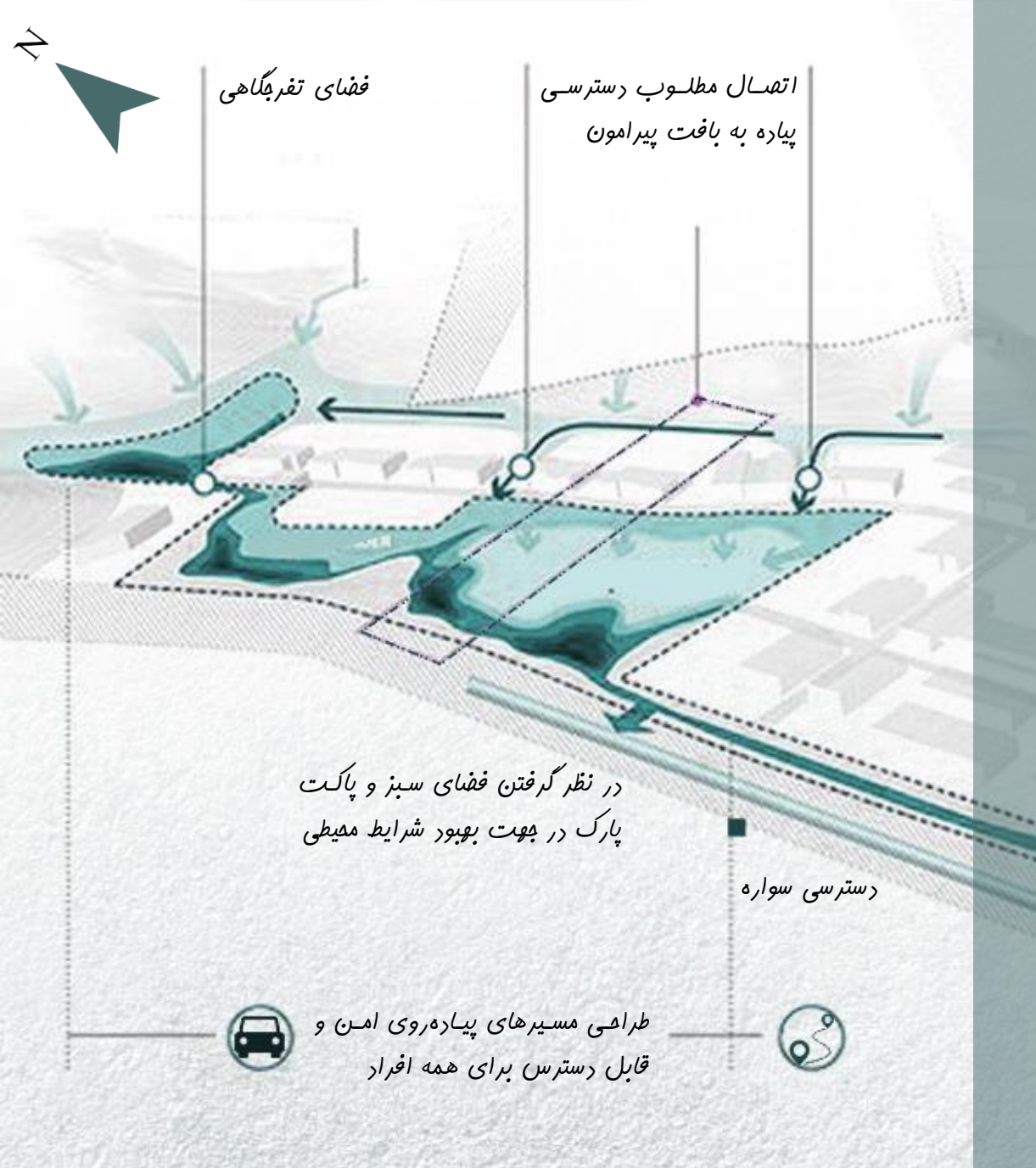
- ارتقای کیفیت زندگی شهری؛
بهبود تجربه عابران و ساکنان

- تعامل اجتماعی؛
ایجاد فضاهای تجمع و تعامل

- بازتاب محیط اطراف؛
تقویت حس همبستگی و ارتباط شهری

- فضای سبز و مسیرهای پیاده‌روی؛
محیط دلپذیر برای استراحت و گذر

- ترکیب هنر و معماری؛
نماد هویتی برای فضا

بهبود فضای عبوری عابران پیاده و ارتقای کیفیت استفاده از معابر شهری با سرپوشیده سازی کانال های آب سطحی در لبه شرقی محور آقا میری

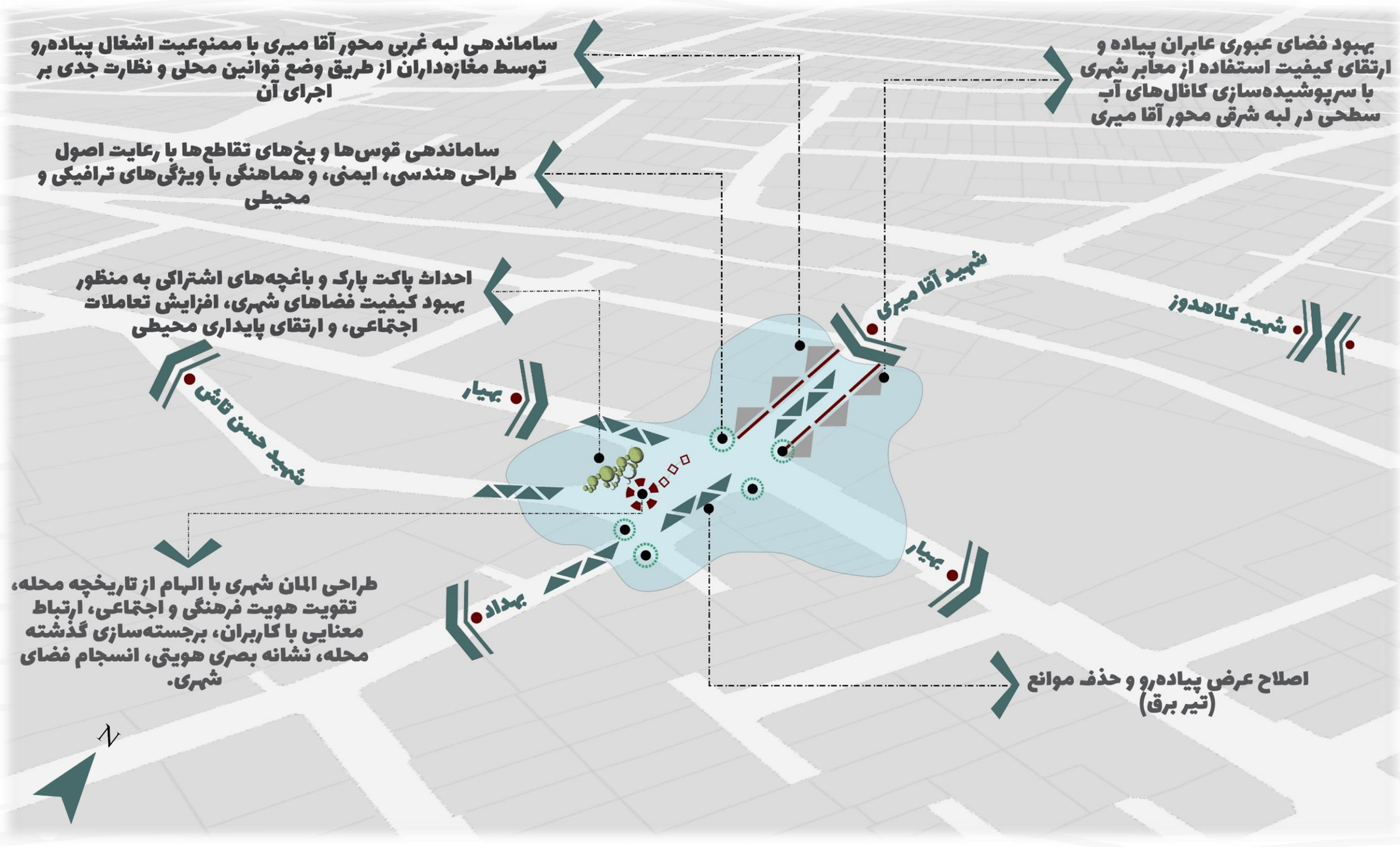
ساماندهی لبه غربی محور آقا میری با ممنوعیت اشغال پیاده رو توسط مغازه داران از طریق وضع قوانین محلی و نظارت جدی بر اجرای آن

ساماندهی قوس ها و پخ های تقاطع ها با رعایت اصول طراحی هندسی، ایمنی، و هماهنگی با ویژگی های ترافیکی و محیطی

احداث پاکت پارک و باغچه های اشتراکی به منظور بهبود کیفیت فضاهای شهری، افزایش تعاملات اجتماعی، و ارتقای پایداری محیطی

اصلاح عرض پیاده رو و حذف موانع (تیر برق)

طراحی المان شهری با الهام از تاریخچه محله، تقویت هویت فرهنگی و اجتماعی، ارتباط معنایی با کاربران، برجسته سازی گذشته محله، نشانه بصری هویتی، انسجام فضای شهری.

سکانس حرکت و تعامل

- کاربران در حال حرکت در میانه قلب محله، درگیر پیران زنگی و فعالیت‌های روزمره می‌شوند. صدای قدم‌ها روی سنگفرش، صدای آب از باغچه‌های فنی، و تعامل میان رهگذران حس زنگی را به خیابان می‌دهد.

- در خیابان آقامیری و میدان بهدار، تعامل میان خودروها و عابران به گونه‌ای طراحی شده که امنیت و آرامش کاربران حفظ شود.

- کاربر در حال خروج از میدان و خیابان، حس یک تهریه به یادماندنی و آرامش‌بخش را به همراه دارد. طراحی فضا به گونه‌ای است که حس تعلق به محله و میل به بازگشت به این مکان را در کاربر ایجاد کند.

سکانس کوچه‌خاخرات

- میدان بهدار به یک نقطه مرکزی برای گردشگری، تعاملات اجتماعی، و استراحت تبدیل می‌شود. طراحی میدان به گونه‌ای است که هویت محله را تقویت کند و محیطی زنده و پویا ایجاد کند.

- وجود درختان بلند و نوسالزیک قدم زدن در خیابان، حس ورود به گذشته‌ای آرام و خاطره انگیز را القا می‌کند.

سکانس میدان دیدار

- میدانی با فضایی باز، خوارهای کوچک در مرکز، و نیمکت‌های دور تا دور آن.

- امکان ابراهای زنده یا فعالیت‌های اجتماعی وجود داشته باشد.

- شب هنگام، میدان و خیابان با نورپردازی هنری و فعالیت‌های اجتماعی زنده می‌شوند. این فضا برای کاربران، محیطی آرامش‌بخش و در عین حال پویا ایجاد می‌کند.

سکانس مسیر زندگی

- نیمکت‌های پویی کوچک در کنار پرکولاهای طراحی شده با ایبار حس تباین، به عنوان فضاهای مکث، جایی که عابران می‌توانند چند دقیقه‌ای بنشینند و به پیران زنگی در خیابان نگاه کنند.

سکانس دروازه زمان

- ورودی به قدارگاه رفتاری و قلب محله که مانند دروازه‌ای طراحی شده و دعوت‌کننده است و همه اقشار و سنین را به خود فرا می‌خواند.

- طراحی یک المان در ورودی که نماد هویت و فرهنگ محله است و یادآور خاطرات گذشته.

- استفاده از مصالح گرم و طبیعی برای پیاده‌رو و ایبار حس دعوت‌کنندگی.

- میدان بهدار نقطه اوج خیابان است؛ فضایی که کاربران را به تعامل، مکث، و استراحت دعوت می‌کند. این میدان نمادی از محله است و حس جامعه‌پذیری و مشارکت اجتماعی را ترای می‌کند.

- ورود به خیابان مانند عبور از دروازه‌ای به گذشته است. طراحی این بخش حس نوسالزیک محله زنده می‌کند و کاربران را به تجربه‌ای پدید دعوت می‌کند.

سکانس راهروی حرکت

- مسیری که کف‌سازی آن دارای خطوطی برای هدایت حرکت باشد. درختانی که به صورت منظم کاشته شده‌اند تا حس ریتم ایجاد کنند.

- طراحی با بهره‌گیری از پرکولا جهت ایبار تباین و ایبار مس پیاده‌روی با جزئیاتی مانند درختان سایه‌دار، نیمکت‌های ارگونومیک، و باغچه‌های فنی اطراف آن.

- مسیر پیاده به شکلی طراحی می‌شود که عابران پیاده حس راحتی، تعامل، و امنیت داشته باشند.

- افزایش پیاده‌مداری با تعریف پیاده‌روها و ایجاد فضای عمومی تعاملی
- بهینه‌سازی جریان ترافیک از طریق اصلاح عرض معابر
- ایجاد پارکینگ ماشیه‌ای در گذر بهداد و خیابان بهیار
- حفظ و تقویت درختان وضع موجود
- حذف موانع فیزیکی (جدالکننده میانی گذر بهداد)
- طراحی المان گذر بهداد با هدف حفظ یکپارچگی بصری
- ایجاد نهر روباز در بخشی از فضای جمعی
- افزایش ایمنی عابر پیاده از طریق تعریف پیاده‌رو و نورپردازی
- استفاده از مصالح پایدار
- تقویت تعاملات اجتماعی
- توسعه فضاهای جمعی

"نهر زنده در بستر شهر"

